

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 16Csp/57/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7619202714
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Radoslav Baláž
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2021:7619202714.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, sudca JUDr. Radoslav Baláž, v spore žalobcu: A. S. W., W.Y.R., V. X, O., H.: XX XXX XXX, právne zastúpeného Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Bratislava - mestská časť Petržalka, Pajštúnska 5, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: X. Q., K.. XX.XX.XXXX, I. O. Q. W. K. B., o zaplatenie 180,00 EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Z a s t a v u j e konanie o zaplatenie sumy 63,- Eur a o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 63,--EUR za obdobie od 15.06.2017 do zaplatenia.

II. Žaloba žalobcu v prevyšujúcej časti s a z a m i e t a.

III. N e p r i z n á v a s a žalovanému nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručanou tunajšiemu súdu dňa 23.04.2019 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu istinu 180,-- EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 180,-- EUR od 15.06.2017 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej podľa § 524 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka zo dňa 14.06.2017 medzi postupcom Z. D. W., U..W., I. XXXX/XXX, XXX XX V., H.: XX XXX XXX (ďalej len „postupca“) a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Postupca uzatvoril so žalovaným dňa 23.11.2015 Zmluvu č. 4511181526 (ďalej len „Zmluva“), ktorej súčasťou sú Obchodné podmienky postupcu (ďalej len „OP“). Na základe Zmluvy postupca poskytol žalovanému peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v Zmluve a v OP. Žalobca zastáva názor, že Zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa ustanovenia § 497 až 507 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka a zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, resp. zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Žalovaný neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju povinnosť podľa Zmluvy. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky sumu vo výške 180,00 EUR, ktorá pozostávala z istiny vo výške 180,00 EUR, z riadneho úroku vo výške 0,00 EUR, z úroku z omeškania vo výške 0,00 EUR a z poplatkov vo výške 0,00 EUR v súlade s prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Žalovaný po postúpení pohľadávky do dnešného dňa vykonal nasledujúce úhrady: 0,00 EUR. Žalovaný čerpal peňažné prostriedky v celkovej výške

216,00 EUR a uhradil peňažné prostriedky v celkovej výške 36,00 EUR. Žalovaná suma predstavuje sumu vo výške 180,00 EUR, pričom predstavuje rozdiel medzi čerpanými peňažnými prostriedkami a úhradami žalovaného (216,00 EUR - 36,00 EUR = 180,00 EUR). Zvyšnú časť dlžnej sumy si žalobca v tomto konaní neuplatňuje. Žalobca si v tomto konaní uplatňuje úrok z omeškania podľa ustanovenia § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka počnúc dňom 15.06.2017, t.j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky.

3. Žalovanému sa nepodarilo doručiť súdne zásielky na adresu uvedenú v žalobe, t.j. I. XXXX/XX, W. K.Á. B.. Podľa správy OO PZ W. K. B., menovaný sa podľa ich zistení na uvedenej adrese nezdržuje a mal sa nachádzať v F. na adrese: U. Z., V.R.O. XXX, F. XXXXX, kde by mal pracovať ako tenisový tréner. Z uvedenej adresy sa však súdu súdna zásielka vrátila neprevzatá žalovaným a s poznámkou „Non reclamé“, t.j., „Nevyžádaná“. Podľa lustrácie v registri obyvateľov, žalovaný má uvedenú ako adresu trvalého pobytu Mesto W. K. B.. Mesto W. K. B. súdu oznámilo, že žalovaný je v meste prihlásený na trvalý pobyt na adrese: W. K. B. a že mu nie je známe miesto súčasného pobytu žalovaného. Zároveň sa Mestu W. K. B. nepodarilo doručiť súdnu zásielku menovanému postupom podľa § 5 a § 7 zákona č. 253/1998 Z.z. o hlásení pobytu občanov SR a registri obyvateľov SR v platnom znení. Žalovaný sa nenachádza ani v evidencii ZVJS. Podľa správy Daňového úradu Košice, pobočka W. K. B. menovaného vedú na adrese I. XXXX/XX, XXX XX W. K. B.. Iné kontaktné údaje na neho nemajú. Podľa správy Sociálnej poisťovne, pobočka W. K. B. žalovaný nie je vedený ako poberateľ dávok dôchodkového poistenia, dávok v nezamestnanosti a nemocenských dávok. Podľa správy Úradu práce sociálnych vecí a rodiny W. K. B., toho času nie je vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie a nie je ani poberateľom pomoci v hmotnej núdzi a príspevkov a ani iných štátnych sociálnych dávok. Blízki príbuzní žalovaného (matka), ktorých súd písomne oslovil, buď na výzvu súdu nereagovali (matka) alebo súdu nevedeli uviesť informácie o jeho pobyte (otec). Žalovaný sa nenachádza ani v evidencii ZVJS.

4. Dňom 1.7.2016 vstúpil do účinnosti zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok. V zmysle ustanovení § 69 tohto procesného predpisu súd môže ustanoviť procesného opatrovníka len fyzickej osobe, ktorá nemôže samostatne konať pred súdom a nemá zákonného zástupcu, prípadne ak jej zákonný zástupca nemôže za fyzickú osobu konať alebo ak je nečinný, čo nebol prípad žalovaného v tomto konaní.

5. Súd v zmysle nového procesného predpisu musel žalovanému doručovať žalobu a ostatné súdne listiny postupom podľa § 116 ods. 2 Civilného sporového poriadku, t.j. oznámením o podanej žalobe na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu, pričom žaloba sa v takomto prípade považuje po 15 dňoch od zverejnenia oznámenia za doručeníu, a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvie. Dňa 04.11.2019 súd v uvedenom konaní vyvesil na úradnej tabuli súdu a zároveň v ten istý deň zverejnil aj na svojej webovej stránke oznámenie o doručení súdnych listín žalovanému, a to žaloby a jej príloh, uznesenia - výzvy na vyjadrenie sa k žalobe, poučenia strany civilného sporového konania o možnosti zastúpenia spotrebiteľa a o jeho procesných právach a povinnostiach podľa § 292 Civilného sporového poriadku a potvrdenia o pridelení veci na rozhodnutie. V zmysle § 116 ods. 2 Civilného sporového poriadku sa vyššie uvedené súdne písomnosti považovali za doručené žalovanému dňa 19.11.2019.

6. Žalovaný k žalobe nepodal žiadne písomné vyjadrenie aj keď bol na to vyzvaný tunajším súdom uznesením sp.zn. 16Csp/57/2019-75 zo dňa 31.10.2019, ktoré mu spoločne so žalobou, jej prílohami a procesným poučením bolo doručené postupom podľa § 116 Civilného sporového poriadku dňa 19.11.2019.

7. Na výzvu súdu uskutočnenú uznesením vyhláseným na pojednávaní konanom dňa 21.01.2020 na písomne doplnenie podstatných a rozhodujúcich skutkových tvrdených v žalobe, okrem iného aj na vyjadrenie sa k skutočnosti, ako a kedy si právny predchodca žalobcu splnil svoju povinnosť podľa § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka a aký dôkaz toto ich prípadné doplnené tvrdenie preukazuje, žalobca písomným podaním doručeným súdu dňa 10.02.2020 oznámil, že mimoriadna splatnosť úveru bola postupom vyhlásená podaním zo dňa 19.10.2016, pričom postup, ktorý postupca pri vyhlasovaní mimoriadnej splatnosti úveru zvolil, je plne v súlade s odbornou literatúrou, v ktorej možno nájsť odpoveď ohľadom výkladu ust. § 53 ods. 9 OZ, v spojení s ust. § 565 Občianskeho zákonníka. V tejto súvislosti citoval z literatúry Občianske právo s vysvetlivkami, 1. až 4. zväzok. Bratislava: Iura Edition spol s.r.o., PLANK K. a kol. 2009., 1900 s. ISBN 80-88715-07-5. Zároveň poukazuje na § 53 ods. 9 Občianskeho

zákonníka a z neho citujúc ďalej uviedol, že postupca v posudzovanom prípade využil svoje právo zosplatniť pohľadávku a podaním zo dňa 19.10.2016 upozornil žalovaného, že si toto právo uplatňuje. Zároveň žalovaného týmto podaním vyzval v lehote 15 dní k dobrovoľnej úhrade pohľadávky, t.j. k zosplatneniu úveru prišlo márnym uplynutím lehoty na zaplatenie v zmysle ust. § 53 ods. 9 OZ. Postupca toto svoje právo využil v súlade s ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka pre nesplnenie splátky, ktorá využitiu tohto práva predchádzala po dobu 3 mesiacov. Na základe uvedeného má žalobca za to, že v konaní bolo preukázané účinné zosplatnenie úveru zo strany postupcu, v dôsledku ktorého sa všetky splátky úveru splatné do budúca stali splatnými.

8. Rozsudkom sp.zn. 16Csp/57/2019-112 zo 17.2.2020 tunajší súd ako súd prvej inštancie výrokom I zamietol žalobu a výrokom II. žalovanému nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi nepriznal.

9. Proti vyššie uvedenému rozsudku tunajšieho súdu v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca, na základe čoho Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd Uznesením sp.zn. 5CoCsp/53/2020 zo dňa 31.05.2021 zrušil uvedený rozsudok a vec vrátil tunajšiemu súdu ako súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie.

10. Z odôvodnenia uvedeného uznesenia odvolacieho súdu vyplynulo, že sa odvolací súd v plnej miere stotožnil so závermi tunajšieho súdu týkajúcimi sa použitia § 53 ods.9 a § 565 Občianskeho zákonníka a jeho záverom, že nedošlo k platnému zosplatneniu pohľadávky. (bod 8 odôvodnenia predmetného uznesenia). V tejto súvislosti odvolací súd prezentoval názor, že právny predchodca žalobcu mohol spojiť dva úkony, ktoré vyžaduje zákon do jedného prejavu, ale žalovaný musel mať možnosť vyrovnáť dlhovanú sumu, ktorá pozostávala z jednotlivých splátok po lehote splatnosti a ak by túto možnosť, v lehote nie kratšej ako 15 dní nevyužil a súčasne ho upozornil na možnosť postupu podľa § 565 Občianskeho zákonníka, mohlo následne dôjsť k platnému zosplatneniu. Zosplatnenie nemalo nastať skôr ako márnym uplynutím 15 dňa od doručenia. Právny predchodca žalobcu však vykonaným úkonom vyzval žalovaného zaplatiť celú dlhovanú sumu, teda zosplatnil pohľadávku skôr, ako dal žalovanému možnosť zaplatiť dlžné splátky a na možnosť uplatnenia práva podľa § 565 žalovaného neupozornil. Lehota 15 dní na zaplatenie celej pohľadávky poskytnutá vo výzve právneho predchodcu žalobcu nie je naplnením § 53 ods.9 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na to, že nedošlo k platnému zosplatneniu pohľadávky nie je potrebné sa zaoberať otázkou, či výzva na zaplatenie celého úveru bola žalovanému doručená, aj keď je pravdou, že súd sa nezaoberal tým, či zásielka sa dostala (resp. mohla dostať) do dispozičnej sféry žalovaného (teóriou dôjdenia).

11. Z odôvodnenia uvedeného uznesenia odvolacieho súdu ďalej vyplynulo, že sa tunajší súd nezaoberal otázkou, či právny predchodca žalobcu nemohol platne postúpiť na žalobcu časť pohľadávky, ktorá v čase uzatvorenia zmluvy o postúpení sa stala splatnou (jednotlivé splátky po lehote splatnosti), pričom z § 17 ods.1 Zákon o spotrebiteľských úveroch takúto možnosť nevylučuje (pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti). Na základe uvedeného preto odvolací súd konštatoval, že po vrátení veci súd prvej inštancie vyhodnotí, či zmluva o postúpení nie je platná v časti tých splátok, ktoré sa stali splatnými do 14.6.2017. Za tým účelom zistí, ktoré splátky takúto vlastnosť už nadobudli a potom zaujme stanovisko k aktívnej legitímácii žalobcu, keďže záver súdu uvedený v 75. rozhodnutia sa javí ako predčasný.

12. Tunajší súd vzhľadom na tieto závery odvolacieho súdu uznesením sp.zn. 16Csp/57/2019-157 zo dňa 20.07.2021 vyzval žalobcu cestou jeho právneho zástupcu ako aj žalovaného, aby v lehote 10 dní od doručenia tohto uznesenia uplatnili prostriedky procesného útoku a procesnej obrany, uviedli ďalšie skutočnosti a označili dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, s tým poučením pre tieto subjekty, že na neskôr predložené a označené skutočnosti a dôkazy súd nemusí prihliadnuť.

13. V nadväznosti na to, žalobca cestou svojho právneho zástupcu písomným podaním doručeným súdu dňa 13.08.2021 vzal žalobu čiastočne späť čo do sumy 63,--EUR poukazujúc na právny názor odvolacieho súdu a navrhol, aby tunajší súd v uvedenom spore následne zaviazal žalovaného povinnosťou zaplatiť žalobcovi sumu 117,--EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z uvedenej sumy počnúc od 15.06.2017 do zaplatenia, dôvodiac to tým, že uvedená suma istiny vo výške 117,--EUR predstavuje splátky splatné od 14.06.2016 do 14.06.2017 - t. j. 9 x 13 splátok v zmysle Zmluvy o pôžičke č. 4511181526 zo dňa 23.11.2015.

14. Žalovaný nepodal súdu žiadne písomné vyjadrenie.

15. Súd vychádzajúc jednak z dôkazov, ktoré vykonal pôvodne už pri svojom pôvodnom rozhodnutí, a ktoré opätovne zopakoval, ako aj vychádzajúc z právneho názoru vysloveného odvolacím súdom v danom sporovom konaní, ako aj dopĺňujúceho písomného vyjadrenia žalobcu zo dňa 13.08.2021, teda opätovne sa oboznámil so Zmluvou o pôžičke č. 4511181526 zo dňa 23.11.2015, s Prílohou č. 1 uvedenej zmluvy - Obchodné podmienky a s Prílohou č. 2 uvedenej zmluvy - Informácie o finančnom sprostredkovaní, s prípismi žalobcu „Dátum čerpaní“ a „Dátum platby“, s prípisom právneho predchodcu žalobcu zo dňa 19.10.2016 sp.zn. : 4511181526 označeným ako „Výzva na splatenie“ adresovaným žalovanému a s poštovým podacím hárkom č. EPH007993678 k uvedenému prípisu, so Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 14.06.2017 a s prílohou č. 1 k tejto zmluve, s prípisom právneho predchodcu žalobcu zo dňa 21.06.2017 označeným ako „Postúpenie pohľadávky“ adresovaným žalovanému a s poštovým podacím hárkom č. EPH099527930 k uvedenému prípisu, s prípisom žalobcu zo dňa 25.03.2019 sp.zn.:4.758.656 označeným ako „Pokus o zmier“ adresovaným žalovanému a s poštovým podacím hárkom č. EPH157220298 k uvedenému prípisu, so Súhrnnými informáciami o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi zverejňovaných Ministerstvom financií SR o priemernej hodnote ročnej percentuálnej miery nákladov zverejnenej uvedenou inštitúciou pre Ostatné spotrebiteľské úvery vo výške do 1500 eur vrátane so zmluvnou splatnosťou od 1 do 5 rokov pre 3. štvrťrok roku 2015 so stavom platným k 30.09.2015 aj s odkazom na príslušnú webovú stránku uvedenej inštitúcie so zistením údajov kedy boli zverejnené, a na ich základe zistil tento skutkový stav:

16. Z listinných dôkazov vyplynulo, že dňa 23.11.2015 bola medzi právnym predchodcom žalobcu-spoločnosťou Z. D. W. , U..W.. (ďalej len ako „ právny predchodca žalobcu“), za ktorého konal ako sprostredkovateľ obchodná spoločnosť R. W., W..Y..R.. , O., V. : P. X, XXX XX W., a žalovaným uzavretá Zmluva o pôžičke č. 4511181526.

17. Z uvedenej zmluvy vyplynulo, že právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému účelový spotrebiteľský úver s celkovou výškou a menou úveru 216,-- EUR. Celková splatná čiastka úveru predstavovala sumu 216,-- EUR. Úver bol použitý na kúpu mobilného telefónu Z. V. J. Č. za kúpnu cenu 225,--EUR s akontáciou 9,--EUR. Suma spotrebiteľského úveru vo výške 216,--EUR mala byť splatená 24 mesačnými splátkami po 9,--EUR v rámci splátok mesačných poplatkov za R. mobil.

18. V zmluve bol ďalej uvedený údaj RPMN stanovený hodnotou 0 %, priemerná hodnota RPMN stanovená hodnotou 29,89 % a termín konečnej splatnosti stanovený na deň 14.01.2018. Zároveň bol v predmetnej zmluve uvedený aj splátkový kalendár, v rámci ktorého splatnosť tej-ktorej mesačnej splátky bola stanovená na 14.deň príslušného mesiaca s tým , že prvá splátka bola splatná dňa 14.02.2016 a posledná, dvadsaťštvrtá, dňa 14.01.2018.

19. Vyššie uvedená zmluvná hodnota priemernej RPMN zodpovedá hodnote tejto priemernej RPMN uvedenej v Súhrnných informáciách o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi zverejňovanej Ministerstvom financií SR na jeho internetovej stránke pre Ostatné spotrebiteľské úvery vo výške do 1500 eur vrátane so zmluvnou splatnosťou od 1 do 5 rokov pre 3. štvrťrok roku 2015 so stavom platným k 30.09.2015.

20. Neoddeliteľnou súčasťou uvedenej zmluvy o pôžičke č. 4511181526 boli tiež ako Príloha č. 1 - Obchodné podmienky a ako Príloha č. 2 - informácie o finančnom sprostredkovaní.

21. Podľa Hlavy 4 „Plnenie zmluvy“ paragraf 1 právny predchodca žalobcu poskytoval žalovanému ako klientovi pôžičku v okamihu, kedy odoslal finančnú čiastku na účet R., t.j. sa zaväzoval odoslať pôžičku vo výške kúpnej ceny zníženej o akontáciu na účet R..

22. Podľa Hlavy 6 „Ukončenie zmluvy“ paragraf 1 zmluva bola uzatvorená na dobu trvania záväzkov, ktoré z nej vyplývajú.

23. Podľa Hlavy 6 „Ukončenie zmluvy“ paragraf 3 písm.a/ v prípade, že žalovaný ako klient sa oneskorí s platením aspoň troch splátok alebo sa oneskoril s platením jednej splátky dlhšie ako tri mesiace bol povinný celú čerpanú pôžičku na požiadanie splatiť (tzv. zosplatenie pôžičky).

24. Prípísom zo dňa 19.10.2016 sp.zn.: 4511181526 označeným ako „Výzva na splatenie“ adresovaným žalovanému tohto právny predchodca žalobcu vyzval k splateniu celého úveru čerpaného na základe uvedenej zmluvy, konkrétne ho vyzval na zaplatenie čiastky 180,--EUR a to najneskôr do 15 dní od spisania tejto výzvy na bankový účet uvedený v tejto výzve.

25. Podľa poštového podacieho hárka č. EPH007993678 uvedený prípis bol daný na poštovú prepravu dňa 20.10.2016 ako poštová zásielka č. RK064250726SK.

26. Podľa Hlavy 12 „Záverečné ustanovenia“ paragraf 3 doručovanie písomností sa malo uskutočňovať poštou, prípadne osobne. Ak nebude adresát písomnosti pri doručovaní poštou zastihnutý napriek tomu, že sa v mieste doručenia zdržuje, použije sa primerane ustanovenie občianskeho súdneho poriadku o doručovaní písomností fyzickým osobám do vlastných rúk. Ak si adresát nevyzdvihne zásielku do 10-tich dní odo dňa jej uloženia, považuje sa posledný deň tejto lehoty za deň doručenia, aj keď sa adresát o uložení zásielky nedozvedel (tzv. fikcia doručenia). Zároveň z uvedeného ujednania tiež vyplynulo, že žalovaný ako klient podpisom zmluvy potvrdil, že sa zdržuje na adrese svojho trvalého bydliska, resp. sídla, prípadne na adrese uvedenej ako adresa pre doručovanie, a tým dáva Z. D. (právneho predchodcovi žalobcu - poznámka súdu) výslovný pokyn doručovať písomnosti na takto uvedenú adresu pre doručovanie alebo adresu trvalého pobytu, resp. sídla, pokiaľ adresa pre doručovanie v zmluve nie je uvedená. Zmenu uvedených adries bol žalovaný ako klient povinný bezodkladne oznámiť. Ak zmena nie je oznámená predpokladá sa, že sa zdržuje na mieste svojho trvalého pobytu, resp. sídla, prípadne na adrese pre doručovanie, ak nepreukáže opak.

27. Žalobca nepreukázal, kedy bol vyššie uvedený prípis „Výzva na splatenie“ zo dňa 19.10.2016 žalovanému doručený, a to prípadne aj formou fikcie doručenia, tak ako to predpokladá dosiaľ platná judikatúra najvyššieho súdu.

28. Dňa 14.06.2017 uzavreli právny predchodca žalobcu ako postupca a žalobca ako postupník Zmluvu o postúpení pohľadávok, v zmysle ktorej podľa jej Prílohy č. 1 - Špecifikácia postupovaných pohľadávok predmetom postúpenia mala byť okrem iného aj pohľadávka právneho predchodcu žalobcu voči žalovanému vyplývajúca z vyššie uvedenej Zmluvy o pôžičke č. 4511181526, a to ku dňu uvedeného postúpenia v celkovej výške 180,--EUR, kedy uvedená suma predstavovala sumu istiny.

29. Z uvedenej prílohy č. 1 k tejto zmluve o postúpené pohľadávok vyplynulo, že posledná platba od žalovaného bola zaznamenaná dňa 03.05.2016. Uvedený dátum potvrdzuje aj prípis žalobcu označený ako „Dátum platby“.

30. Prípísom zo dňa 21.06.2017 označeným ako „Postúpenie pohľadávky“ adresovaným žalovanému tomuto právny predchodca žalobcu oznámil postúpenie vyššie uvedenej pohľadávky zo Zmluvy o pôžičke č. 4511181526 uzavretej dňa 23.11.2015 v celkovej výške 180,--EUR na žalobcu.

31. Podľa poštového podacieho hárka č. EPH099527930 uvedený prípis bol daný na poštovú prepravu dňa 22.06.2017 ako poštová zásielka č. RF043326486SK. Žalobca nepreukázal, kedy bol uvedený prípis žalovanému doručený, a to prípadne aj formou fikcie doručenia, tak ako to predpokladá dosiaľ platná judikatúra najvyššieho súdu.

32. Prípísom zo dňa 25.03.2019 sp.zn.:4.758.656 označeným ako „Pokus o zmier“ adresovaným žalovanému tohto žalobca vyzval k splateniu celého úveru čerpaného na základe uvedenej zmluvy, konkrétne ho vyzval na zaplatenie čiastky 196,35 EUR, pozostávajúcej zo sumy istiny 180,--EUR a sumy zákonného úroku vo výške 16,35 EUR, a to najneskôr do 01.04.2019 na bankový účet uvedený v tejto výzve.

33. Podľa poštového podacieho hárka č. EPH157220298 uvedený prípis bol daný na poštovú prepravu dňa 20.10.2016. Žalobca nepreukázal, kedy bol uvedený prípis žalovanému doručený, a to prípadne aj formou fikcie doručenia, tak ako to predpokladá dosiaľ platná judikatúra najvyššieho súdu.

34. Podľa § 144 zákona č. 160/2015 Z.z., Civilný sporový poriadok (ďalej len ako „CSP“), žalobca môže vziať žalobu späť.

35. Podľa § 145 ods. 1 CSP, ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

36. Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

37. Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

38. Podľa § 146 ods. 2 CSP, súhlas žalovaného je potrebný vždy, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

39. Podľa § 157 ods. 2 CSP, ak súd vyzve stranu, aby sa vyjadrila o určitom návrhu, ktorý sa týka postupu a vedenia konania, môže pripojiť doložku, že ak sa strana v určitej lehote nevyjadrí, bude sa predpokladať, že nemá námietky.

40. Vzhľadom na to, že došlo zo strany žalobcu k čiastočnému späťvzatiu žaloby a to v časti sumy istiny vo výške 63,--EUR, ako aj v časti úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 63,--EUR od 15.06.20217 do zaplatenia, čo je zrejmé z novo formulovaného petitu žaloby žalobcu, v ktorom už tieto úroky nežiada, pričom prezumpovaný súhlas žalovaného s uvedeným čiastočným späťvzatím žaloby súd získal postupom podľa § 157 ods. 2 CSP, súd konanie v uvedenej časti v zmysle vyššie uvedených ustanovení Civilného sporového poriadku zastavil.

41. Podľa § 52 ods. 1,2,3,4 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom k 23.11.2015, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o pôžičke č. 4511181526, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

42. Podľa § 53 ods. 1, 3, 5 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom k 23.11.2015, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o pôžičke č. 4511181526, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

43. Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom k 23.11.2015, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o pôžičke č. 4511181526, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

44. Podľa § 657 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom k 23.11.2015, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o pôžičke č. 4511181526, Zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

45. Podľa § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom k 23.11.2015, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o pôžičke č. 4511181526, pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

46. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 23.11.2015, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o pôžičke č. 4511181526, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

47. Podľa § 1 ods. 3 písm. i./ zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 23.11.2015, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o pôžičke č. 4511181526, spotrebiteľským úverom nie sú : i) úver bez úroku a bez ďalších poplatkov.

48. Podľa § 1 ods. 8 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 23.11.2015, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o pôžičke č. 4511181526, ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov.

49. Podľa § 2 písm. a/, b/, c, d/, g, h./, i./ a l./ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 23.11.2015, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o pôžičke č. 4511181526, na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,
- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
- c) iným veriteľom právnická osoba, ktorá v rámci svojho podnikania ponúka alebo poskytuje úvery alebo pôžičky, ktoré spĺňajú aspoň jednu z podmienok uvedených v § 1 ods. 3 písm. c), f) a l), pričom tieto úvery alebo pôžičky nespĺňajú žiadnu z podmienok uvedených v § 1 ods. 3 písm. a), b), d), e), g) až k) a m) až r); za iného veriteľa sa nepovažuje banka, pobočka zahraničnej banky a finančná inštitúcia podľa osobitného predpisu, 6) ktorá má povolenie na činnosť udelené Národnou bankou Slovenska,
- d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom,
- g) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok,
- h) celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom,
- i) ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19,
- l) celkovou výškou spotrebiteľského úveru maximálna výška alebo súčet všetkých finančných prostriedkov poskytnutých na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

50. Podľa § 24 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 23.11.2015, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o pôžičke č. 4511181526, na iných veriteľov a na zmluvy o úvere alebo pôžičke, ktoré nie sú spotrebiteľským úverom a ktoré sú poskytované inými veriteľmi spotrebiteľom, sa vzťahujú ustanovenia § 1 ods. 2 druhej vety, § 2, 3, 4, 6, § 7 ods. 1, 2, 15 až 17, § 8, 8a, § 9 ods. 1, ods. 2 písm. a) až z), ods. 9 až 11, § 11, 12, 14, 16, 17, 19, § 20 ods. 2 až 8, § 23 a 25.

51. Podľa § 24 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 23.11.2015, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o pôžičke č. 4511181526, veriteľ môže poskytovať úvery alebo pôžičky, ktoré nie sú spotrebiteľským úverom a ktoré sú poskytované inými veriteľmi spotrebiteľom, ak má povolenie poskytovať spotrebiteľské úvery podľa § 20 ods. 1 písm. a).

52. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom k 23.11.2015, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o pôžičke č. 4511181526, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa

má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

53. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom k 23.11.2015, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o pôžičke č. 4511181526, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

54. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

55. Podľa § 3 ods.1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

56. Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

57. Podľa § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

58. Podľa § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka, postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno ani pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia.

59. Podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka, nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo dohode s dlžníkom.

60. Podľa § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka, postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

61. Podľa § 526 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

62. Podľa § 25g zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom v znení zákona č. 438/2015 Z.z., ustanoveniami tohto zákona sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona; vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona sa však posudzujú podľa doterajších predpisov, ak nie je ustanovené inak. Na lehoty, ktoré do dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona ešte neuplynuli, sa vzťahujú ustanovenia tohto zákona a osobitného predpisu. 33b).

63. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom ku dňu, kedy malo dôjsť k postúpeniu pohľadávky, ktorá je predmetom tohto sporu, práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu 18b) na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a

b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

64. Podľa § 17 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom ku dňu, kedy malo dôjsť k postúpeniu pohľadávky, ktorá je predmetom tohto sporu, práva vyplývajúce zo

zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a

b) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver na blízku osobu^{21aa)} spotrebiteľa, a to na základe písomnej žiadosti spotrebiteľa.

65. Podľa § 17 ods. 3 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom ku dňu, kedy malo dôjsť k postúpeniu pohľadávky, ktorá je predmetom tohto sporu, ustanovenie odseku 1 neplatí, ak sa postupuje podľa predpisov upravujúcich riešenie krízových situácií na finančnom trhu,^{21a)} upravujúcich konkurzné konanie,²²⁾ alebo ide o prechod pohľadávky z finančnej inštitúcie podľa § 20a ods. 16, ktorá je oprávnená poskytovať spotrebiteľské úvery, na finančnú inštitúciu podľa § 20a ods. 16, ktorá je oprávnená poskytovať spotrebiteľské úvery s predchádzajúcim súhlasom Národnej banky Slovenska.

66. Podľa § 391 ods. 2 CSP, ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

67. Tunajší súd už vo svojom pôvodnom rozsudku sp.zn. 16Csp/57/2019-112 zo 17.2.2020 zdefinoval vzťah založený Zmluvou o pôžičke č. 4511181526 zo dňa 23.11.2015 medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným ako vzťah spotrebiteľskoprávny, a teda že uvedená zmluva spĺňa predpoklady pre jej zadefinovanie ako spotrebiteľskej zmluvy podľa zákonných definícií uvedených v § 53 ods. 1 a násl. Občianskeho zákonníka, a uvedený záver súd nebol žiadnou sporovou stranou a v konečnom dôsledku ani následným preskúmaným vyššie uvedeného rozsudku odvolacím súdom v rámci odvolacieho konania spochybnení, a preto súd zotrvá na uvedenom charaktere tohto vzťahu. Zároveň vzťah založený uvedenou Zmluvou o pôžičke č. 4511181526, je potrebné subsumovať aj pod právnú úpravu zák.č.129/2010 Z.z., a to skrz jeho ustanovení § 2 pís. c ,/ a § 24 ods. 1 a 2. Právny predchodca žalobcu totiž spĺňal aj definíciu ako pojmu „veriteľa“, tak aj pojmu „iného veriteľa“ , a tak sa cez ust. § 24 ods. 1 citovaného zákona na neho vzťahovala v čase postúpenia jeho pohľadávky voči žalovanému , ktorá je predmetom tohto sporu, aj úprava ust. § 17 zákona č. 129/2010 Z.z..

68. V tejto súvislosti súd konštatuje, že po preskúmaní Zmluvy o pôžičke č. 4511181526 zo dňa 23.11.2015, zistil, že zosplatnenie realizované právnym predchodcom žalobcu bolo pre nedodržanie postupu vymedzeného § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka neplatné.

69. Súd v tejto súvislosti uviedol, že podľa ust. § 53 ods.9 Občianskeho zákonníka , platného a účinného v čase uzavretia Zmluvy o pôžičke č. 4511181526, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, mohol dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

70. Z hľadiska tejto formulácie uvedeného ustanovenia je zrejmé, že toto uvedené ustanovenie dopĺňa ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka, takže otázku zosplatnenia úveru je potrebné vykladať skrz text oboch uvedených ustanovení súčasne.

71. Podľa uvedeného ust. § 565 Občianskeho zákonníka na to, aby žalobca, resp. jeho právny predchodca ako veriteľ mohol žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky bolo potrebné, aby mu toto právo vyplynulo buď z dohody medzi zmluvnými stranami alebo aby mu bolo určené rozhodnutím.

72. V danom spore je zrejmé, že takéto oprávnenie právneho predchodcu žalobcu vyplývali z Prílohy č. 1 uvedenej zmluvy, a to z Obchodných podmienok, konkrétne z Hlavy 6 „Ukončenie zmluvy“ paragrafu 3 písm. a/, podľa ktorého v prípade, že žalovaný ako klient sa oneskoril s platením aspoň troch splátok alebo sa oneskoril s platením jednej splátky dlhšie ako tri mesiace bol povinný celú čerpanú pôžičku na požiadanie splatiť (tzv. zosplatnenie pôžičky).

73. Okrem toho je však potrebné tiež uviesť, že z obsahu uvedených ustanovení Občianskeho zákonníka (t.j. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a § 565 Občianskeho zákonníka) je možné vyvodiť, že povinnosťou právneho predchodcu žalobcu ako veriteľa bolo upozorniť žalovaného ako dlžníka na možnosť zosplatnenia záväzku pred tým, ako k zosplatneniu dôjde. V prípade spotrebiteľských záväzkov ide o dva rôzne právne úkony veriteľa, a to upozornenie na uplatnenie práva veriteľa podľa § 53 ods. 9 (predtým ods. 8) Občianskeho zákonníka a samotná žiadosť o zaplatenie celého dlhu pre omeškanie so zaplatením splátky. Podmienkou riadneho zosplatnenia dlhu je riadne doručenie oboch prejavov vôle veriteľa dlžníkovi. Doručenie žiadosti o zaplatenie celého dlhu pre omeškanie so zaplatením splátky dlžníkovi až po dni splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky nemá za následok stratu výhody splátok pre dlžníka, pretože splatnosťou ďalšej nasledujúcej splátky toto právo veriteľa zaniklo.

74. Zároveň je potrebné uviesť, že samotné ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka umožňuje, aby v prípade ak ide o plnenie v splátkach, veriteľ požiadal dlžníka o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky. Podmienkou účinnosti výzvy na zaplatenie celej pohľadávky je, že veriteľ v zákonom stanovenej lehote, ktorá nesmie byť kratšia ako 15 dní pred uplatnením práva na zosplatnenie, upozornil spotrebiteľa na uplatnenie tohto práva. Lehota 15 dní začína plynúť nasledujúci deň potom, čo dodávateľovi vzniklo právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka, t. j. po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky (pozri § 122 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Účinnosť uplatnenia práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka je teda podmienená tým, že dodávateľ v uvedenej lehote pred uplatnením tohto práva upozornil spotrebiteľa na to, že toto právo využije. Bez takéhoto včasného upozornenia je uplatnenie práva na zosplatnenie neúčinné (viď. Jaroslav Krajčo: Občiansky zákonník pre prax (komentár) Judikatúra NS SR, NS ČR, ESD, ESLP- I. (§ 1 - § 135 C) vydavateľstvo Eurounion, spol. s. r. o., Bratislava, 2015, komentár k § 53 ods. 9, str. 758 a 759, resp. aj rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 16Co/178/2017 zo dňa 19.4.2018).

75. V danom spore z Prílohy č. 1 k Zmluve o postúpené pohľadávok, ako aj z prípisu žalobcu označeného ako „Dátum platby“ vyplynulo, že ku dňu 14.06.2017, kedy bola uvedená zmluva o postúpení pohľadávok uzavretá, bola ako posledná platba od žalovaného zaznamenaná platba zo dňa 03.05.2016. Podľa obsahu žaloby v čase jej podania však žalovaný mal na danú pôžičku celkovo uhradenú sumu 36,--EUR, čo zodpovedá 4 platbám po 9,--EUR, z čoho logicky vyplýva, že žalovaný musel mať takto uhradené 4 splátky splatné dňa 14.02.2016, dňa 14.03.2016, dňa 14.04.2016 a dňa 14.05.2016.

76. Prípisom zo dňa 19.10.2016 sp.zn.: 4511181526 označeným ako „Výzva na splatenie“ adresovaným žalovanému tohto právny predchodca žalobcu vyzval k splateniu celého úveru čerpaného na základe uvedenej zmluvy, konkrétne ho vyzval na zaplatenie čiastky 180,--EUR a to najneskôr do 15 dní od spísania tejto výzvy na bankový účet uvedený v tejto výzve. Podľa poštového podacieho hárka č. EPH007993678 uvedený prípis bol daný na poštovú prepravu dňa 20.10.2016 ako poštová zásielka č. RK064250726SK. Žalobca však nepreukázal, kedy bol uvedený prípis žalovanému doručený, a to prípadne aj formou fikcie doručenia, tak ako to predpokladá dosiaľ platná judikatúra najvyššieho súdu.

77. Podľa názoru odvolacieho súdu právny predchodca žalobcu mohol spojiť oba vyššie uvádzané úkony, ktoré vyžaduje zákon do jedného prejavu, avšak žalovaný musel mať možnosť vyrovnať dlhovanú sumu, ktorá pozostávala z jednotlivých splátok po lehote splatnosti a ak by túto možnosť, v lehote nie kratšej ako 15 dní nevyužil a súčasne ho právny predchodca žalobcu upozornil na možnosť postupu podľa § 565 Občianskeho zákonníka, mohlo následne dôjsť k platnému zosplatneniu. Zosplatnenie nemalo nastať skôr ako márnym uplynutím 15 dňa od doručenia. Právny predchodca žalobcu však aj podľa názoru odvolacieho súdu vykonaným úkonom vyzval žalovaného zaplatiť celú dlhovanú sumu, teda zosplatnil pohľadávku skôr, ako dal žalovanému možnosť zaplatiť dlžné splátky a na možnosť uplatnenia práva podľa § 565 žalovaného neupozornil, a preto v danom prípade nedošlo k platnému zosplatneniu pohľadávky. Zároveň vzhľadom na vyššie uvedené už nebolo potrebné sa zaoberať otázkou, či výzva na zaplatenie celého úveru bola žalovanému doručená, a teda otázkou či sa zásielka dostala (resp. mohla dostať) do dispozičnej sféry žalovaného (teóriou dôjdenia).

78. Napriek tomu súd poznamenáva, že doručenie uvedeného prípisu nebolo preukázané, nakoľko žalobca nepreukázal, kedy bolo skutočne žalovanému doručené a zároveň v prípade tohto prípisu nebolo možné uplatniť ani súdnu prax o doručovaní poštových listín do sféry ich adresáta (teóriou

dôjdenia), nakoľko táto viaže takýto následok na moment ich uloženia do jeho poštovej schránky, resp. vhoďenia oznámenia o uložení tejto zásielky na pošte do poštovej schránky s možnosťou si jej vyzdvihnúť v odbernej lehote, pričom žiadna z týchto skutočností v tomto spore nebola preukázaná (porovnaj uznesenie NS SR sp.zn. 4Obdo 73/2016 uverejnené v časopise zo Súdnej praxe pod č. 45/2018, príp. uznesenie NS SR sp.zn. 5Cdo 129/2010 uverejnené v systéme ASPI pod č. 27/2011).

79. Vzhľadom na vyššie uvádzané neplatné predčasné zosplatnenie predmetného úveru, tunajší súd v zrušenom rozsudku sp.zn. 16Csp/57/2019-112 zo 17.2.2020 zastával právny názor, že v dôsledku tejto skutočnosti nemohlo dôjsť k platnému postúpeniu pohľadávky, nakoľko v čase jej postúpenia neboli naplnené predpoklady uvedené v ust. § 17 ods. 1 písm b./ v spojení s § 24 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. , a teda postúpenie je neplatné.

80. Žalobca sa s týmto právnym názorom nestotožnil a v rámci svojho odvolania namietol, že skutkové tvrdenia žalobcu neboli protistranou popreté, že žalovaný sa vo veci žiadnym spôsobom nevyjadril, bol v konaní ako strana sporu pasívny, pričom procesná pasivita žalovaného v konaní sa prejavuje tým, že si neplní základné povinnosti sporovej strany a nakoľko žalovaný žalobcom tvrdené a dôkazmi podložené skutočnosti nijakým spôsobom nerozporoval, a preto v zmysle ust. § 151 ods. 1 CSP ich bolo podľa názoru žalobcu potrebné považovať za tzv. nesporné skutkové tvrdenia.

81. K tomuto právnemu názoru súd poukazuje na analytickú právnu vetu Uznesenia Ústavného súdu SR sp.zn. I.ÚS 246/2019 zo dňa 11.06.2019, podľa ktorej „Pasivita žalovaného v konaní nemôže mať za následok (aplikáciou § 151 ods. 1 a 2 CSP) povinnosť všeobecného súdu priznať akýkoľvek uplatnený nárok. Všeobecný súd nemôže vyvodzovať právne účinky zo zanedbania procesnej povinnosti protistrany poprieť tvrdenia žalobcu, ak žalobca samotný zanedbal svoju povinnosť tvrdenia. Povinnosť strany sporu tvrdiť má pritom kľúčový význam a predstavuje jeden zo základných princípov civilného procesu (čl. 8 CSP - procesné povinnosti a procesné bremená)“.

82. Jednou z povinností žalobcu bolo podľa § 150 Civilného sporového poriadku pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu, čo si tento nesplnil, keďže ako bolo vyššie uvedené nepreukázal, riadne splnenie si povinnosti podľa § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka.

83. Z odôvodnenia uznesenia odvolacieho súdu ďalej vyplynulo, že sa tunajší súd má zaoberať aj otázkou, či právny predchodca žalobcu nemohol platne postúpiť na žalobcu časť pohľadávky, ktorá v čase uzatvorenia zmluvy o postúpení sa stala splatnou (jednotlivé splátky po lehote splatnosti), pričom z § 17 ods.1 Zákon o spotrebiteľských úveroch takúto možnosť nevylučuje (pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti).

84. V tejto súvislosti súd v súlade s pokynom odvolacieho súdu konštatuje, že do dňa 14.6.2017 vrátane uvedeného dňa, kedy právny predchodca žalobcu ako postupca a žalobca ako postupník uzavreli Zmluvu o postúpení pohľadávok, ktorej súčasťou bola aj jej Príloha č. 1 - Špecifikácia postupovaných pohľadávok, bolo splatných celkovo 17 splátok predmetnej pohľadávky po 9,--EUR, z ktorých ostalo neuhradených jej 13 splátok (podľa obsahu žaloby z pôvodnej sumy 216,--EUR, ktorá predstavovala 24 splátok uvedenej pohľadávky po 9,--EUR, bola uhradená suma 36,--EUR , čo predstavuje jej 4 splátky po 9,--EUR).

85. Súd je však toho názoru , že podľa § 17 ods. 1 uvedeného zákona nebolo možné postúpiť vyššie uvedenou zmluvou tieto k uvedenému dátumu splatné splátky predmetnej pohľadávky samostatne, nakoľko takýto výklad uvedeného ustanovenia by bol v rozpore s výkladom, ktorý tomto ustanoveniu prikladal samotný zákonodarca, v čase, kedy uvedené ustanovenie bolo inkorporované do predmetného zákona č. 129/2010 Z.z..

86. Ustanovenie § 17 ods. 1 v znení, ktoré súd vyššie uvádza a ktoré bolo platné a účinné v čase, kedy malo dôjsť podľa žalobcu k postúpeniu pohľadávky z jeho právneho predchodcu na tohto žalobcu, bolo do zákona č. 129/2010 Z.z. zapracované novelou vykonanou zákonom č. 438/2015 Z.z. účinnou od 18.04.2016.

87. V súvislosti s týmto znením § 17 dôvodová správa k zákonu č. 438/2015 Z.z , konkrétne časť „Spoločná správa výborov“ odôvodňujúc schvaľovanie tohto znenia uvádzala, že sa ňou „Navrhuje sa sprísniť predpoklady sukcesie do práv veriteľa v súvislosti so spotrebiteľskými úvermi tak, aby sa vzťahovala aj na prípady prechodu pohľadávok a navrhovaná úprava by tak nemohla byť obchádzaná napr. zmluvami o predaji podniku. Sukcesia do práv veriteľa bude možná v zásade len medzi regulovanými subjektmi v prípade zlyhania spotrebiteľského úveru, ak bude predmetom prechodu alebo prevodu pohľadávka v celosti. Ustanovenie odseku 2 upravuje taxatívne prípady výnimiek z kogentného pravidla odseku 1. Právna úprava sa týka rovnako aj inkasocessie. Porušenie navrhovaného zákazu bude zakladať absolútnu neplatnosť právneho úkonu.“

88. Vychádzajúc z tohto výkladu je zrejmé, že zákonodarca uvedenou formuláciou § 17 zákona č. 129/2010 Z.z. nepripúšťa možnosť, čiastočného postúpenia pohľadávky, ale len v jej celosti.

89. Tomu zodpovedá aj samotné znenie uvedeného ustanovenia § 17 ods. 1 uvedeného zákona, ktorý používa termín všade „pohľadávka“ (porovnaj text „... ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami..“, príp. v písm b./ „...prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom“), ani raz sa nespomína termín „časť pohľadávky“, pritom je nepochybné, že splatné splátky pohľadávky predstavujú len jej časť a same o sebe nevytvárajú osobitnú pohľadávku.

90. Navyše je podľa názoru súdu v rozpore so zásadou ochrany spotrebiteľa, aby bolo možné časť pohľadávky, pozostávajúcej len zo splatných jej splátok postúpiť na nový subjekt, a časť pohľadávky pozostávajúcej z dosiaľ nesplatených splátok ponechať na doterajšom veriteľovi, a tým vlastne zneistiť spotrebiteľa v otázke, komu má plniť pohľadávku.

91. Aktívnu vecnou legitimitáciu sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitimitácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou súdneho konania (porov. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29.6. 2010, sp. zn. 2Cdo 205/2009).

92. Vzhľadom na vyššie uvedené preto súd žalobu v časti, v ktorej nebola vzatá späť, a to ako čo do istiny, tak aj čo do jej príslušenstva, zamietol.

93. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

94. Podľa § 255 ods.1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

95. Podľa § 255 ods.2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

96. Podľa § 256 ods.1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

97. Podľa § 256 ods.2 CSP, ak strana procesne zavinila trovy konania, ktoré by inak neboli vznikli, súd prizná náhradu týchto trov protistrane.

98. Podľa § 262 ods.1CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

99. Podľa § 262 ods.2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

100. Podľa článku 4 ods. 1 a 2 Základných princípov CSP, ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci.

Ak takého ustanovenia niet, súd prejedná a rozhodne právnu vec podľa normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom, a to s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva tento zákon, tak, aby výsledkom bolo rozumné usporiadanie procesných vzťahov zohľadňujúce stav a poznatky právnej vedy a ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít.

101. Podľa článku 17 Základných princípov CSP, súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prieťahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb.

102. O trovách konania súd rozhodoval podľa § 255 ods. 2 CSP v spojení s článkami 4 a 17 Základných princípov CSP teda prihliadajúc na pomeru jeho úspechu strán v spore ako aj skutočnosť že si úspešná strana v spore nárok na náhradu trov konania neuplatnila.

103. Súd pri posudzovaní uvedeného úspechu pokiaľ ide o čiastočné zastavenie konania čo do sumy 63,--EUR a jeho príslušenstva z dôvodu späťvzatia žaloby v uvedenej časti uvádza, že je jeho povinnosťou skúmať procesnú zodpovednosť za zastavenie konania, pričom rozhodujúcimi skutočnosťami na posúdenie tejto zodpovednosti sú tie, ktoré vznikli po začatí konania. V danej veci žalobca svoje späťvzatie žaloby v uvedenej časti ničím relevantným neodôvodnil, resp. to odôvodnil odkazom na vyslovený právny názor odvolacieho súdu, čo však súd nepovažoval za dostatočne relevantný dôvod, ktorý by zbavil žalobcu zodpovednosti za zastavenie konania v uvedenej časti, takže súd ustálil, že zastavenie konania v uvedenej časti zavinil samotný žalobca.

104. Následne súd pri posudzovaní uvedeného úspechu v merite veci, teda tej časti, vo vzťahu ku ktorej nebola žaloba vzatá späť, vzal na zreteľ, že žalovaný vzhľadom na zamietnutie žaloby, bol úspešný v tomto spore v plnom rozsahu.

105. V danom spore si však žalovaný trovy konania neuplatnil, keďže súd ani nemal vedomosť o tom, kde sa nachádza, a žalovaný bol tak nečinný počas celého sporu.

106. Na daný prípad nie sú k dispozícii ani analogicky použiteľné ustanovenia CSP alebo iného zákona (analogia legis alebo analogia iuris). Súd preto s použitím Základných princípov čl. 4 ods. 2 CSP aplikoval na rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania princíp racionálneho zákonodarcu a o náhrade trov rozhodol podľa fiktívnej normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom. Vychádzal pritom z pomyselnej normy, že ak si strana náhradu trov konania neuplatní, ani jej podľa obsahu spisu v konaní žiadne nevznikli, je v súlade s čl. 17 základných princípov CSP zakotvujúcich procesnú ekonomiu rozhodnúť priamo tak, že sa jej nárok na náhradu trov konania nepriznáva. Rozhodnutie postupom najskôr podľa § 262 CSP o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne ďalším rozhodnutím o výške náhrady trov konania, za situácie, keď oprávnený žalovaný síce bol úspešný v spore, avšak náhradu trov konania si neuplatnil, by bolo zjavne nielen nerozumné, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho sporu.

107. Súd preto rozhodol tak, že žalovanému ako úspešnej strane sporu nepriznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Spišská Nová Ves písomne v troch vyhotoveniach (§ 362 ods. 1 zákona č. 160/2015, Civilný sporový poriadok / ďalej len ako „CSP“).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. (§ 359 CSP)

V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka konania, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané. (§ 127 a § 363 CSP)

Odvolaie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
 - b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
 - c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
 - d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
 - e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
 - f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
 - g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
 - h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
- (§ 365 ods. 1 CSP)

Odvolaie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu vyššie uvedenú, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolaie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia.